

संपादकीय

बहुजन समाजापर्यंत शिक्षणाची गंगा पोहचवणारे आधुनिक भगीरथ

बहुजन समाजापर्यंत शिक्षणाची गंगा पोहचवणारे आधुनिक काळातील भगीरथ रयत शिक्षण संस्थेचे संस्थापक कर्मवीर भाऊराव पाटील यांची आज जयंती. कर्मवीर भाऊराव पाटील यांचा जन्म कोल्हापूर जिल्ह्यातील कुंभोज या गावी २२ सप्टेंबर १८८७ रोजी झाला. सांगली जिल्ह्यातील ऐतवडे हे त्यांचे मूळ गाव होय. कर्मवीर भाऊराव पाटील हे लहानपणापासूनच बंडखोर प्रवृत्तीचे होते. तत्कालीन जातीव्यवस्थेत उच्च जातींकडून कनिष्ठ जातींवर होणाऱ्या अन्यायाची त्यांना खूप चीड होती. अस्पृश्यतेबद्दल त्यांच्या मनात प्रचंड राग होता. अस्पृश्य समाजाला उच्च वर्णायांकडून जी वागणूक दिली जात होती त्याबाबत त्यांच्या मनात प्रचंड असंतोष होता. अस्पृश्य समाजाला विहिरीचे पाणी दिले जात नाही हे पाहून त्यांनी विहिरीचे रहाटच तोडून टाकले होते. कर्मवीर भाऊराव पाटलांना शिक्षणाची खूप आवड होती. त्यांचे प्राथमिक शिक्षण कोल्हापूर जिल्ह्यातील विटा या गावी झाले तर माध्यमिक शिक्षण कोल्हापूरच्या राजाराम हायस्कूलमध्ये झाले. शालेय वयातच त्यांच्यावर छत्रपती शाहू महाराजांच्या विचारांचा प्रभाव पडला. छत्रपती शाहू महाराज व महात्मा ज्योतिराव फुले यांना ते आदर्श मानू लागले. शिक्षण पूर्ण झाल्यावर ते साताऱ्यात गेले तीथे त्यांनी गरीब मुलांसाठी शिकवण्या सुरु केल्या. याच काळात त्यांनी मद्वना मास्तर, भाऊसाहेब कुदळे, नानासाहेब येडेकर यांच्या मदीने दुधगावत दुधगाव शिक्षण मंडळाची स्थापना केली. या संस्थेमार्फत गरीब मुलांसाठी एक वसतिगृह सुरु केले. ४ ऑक्टोबर १९१९ रोजी कर्मवीरांनी सातारा जिल्ह्यातील काले गावात रयत शिक्षण संस्थेची स्थापना

...भारत-पाकिस्तान या दोन्ही संघात क्रिकेटच्या स्टेडियममध्ये होणारी लढत ही सीमेवरील संघर्षसारखीच तीव्र असते. एखादा सैनिक हातात रायफल घेऊन रणांगणात उतरतो, त्याचप्रमाणे कोट्यवधी जनतेच्या अपेक्षांचे ओळे खांदावर घेऊन दोन्ही संघ ही लढत खेळायला मैदानात उतरत असतात. प्रत्येक लढतीत भारताने पाकिस्तानला चारीमुँड्या चीत करावे अशी तमाम देशवासीयांची अपेक्षा असते. लढत जसजशी पुढे सरकू लागते, तसतसे स्टेडियममध्ये, घराघरांत टीव्हीपुढे बसून साम ना बघाण्या कोट्यवधी प्रेक्षकांचे रक्तही उसळू लागले असते. लढतीत कधी भारताचे पारडे जड तर कधी पाकिस्ताने पारडे जड होताच प्रेक्षकांच्या हृदयाचे ठोकेही धडधडू लागतात. संपूर्ण स्पर्धेतला हा एकमेव सामना असतो जिथे खेळाऱ्हूना आपल्या कौशल्यापेक्षा आक्रमकतेवर जास्त भार द्यावा लागतो. कधीकाळी भारत-पाकिस्तान हे दोन्ही संघ तुल्यबळ असताना असे चुरशीचे अनेक सामने बघायला मिळायचे. परंतु आता परिस्थिती पूर्णपणे बदलली आहे. क्रिकेटच्या मैदानात भारताला कडवे आव्हान देण्याची भाषा करणाऱ्या पाकिस्तानी संघाच्या आता फक्त तोंडातच बळ उरले आहे. याचे प्रत्यंतर सध्या यूएईत सुरु असलेल्या आशिया चषकात पावलोपावली दिसून येत आहे.

संघाला त्यांची जागा दाखवून द्यावी त्याप्रमाणे चॅम्पियन टीम इंडियाने या सामन्यात पाकिस्तानी संघाला पराभवाची धूळ चारली. एवढेच नाही तर, कर्णधार सूर्यकुमार यादव याच्यासह संपूर्ण भारतीय संघाने आपला करारी बाणा दाखवत पाकिस्तानचा कर्णधार सलमान आगा आणि इतर पाक खेळांडूंशी हस्तांदोलन करण्याचे टाळले. या प्रकारामुळे क्रिकेट जगतात पाकिस्तानची प्रचंड मानहानी झाली. या मानहानीचा धक्का जिव्हारी लागलेला पाकिस्तानचा संघ अजूनही त्यातून बाहेर येऊ शकलेला नाही. सामन्याच्या सुरुवातीलाच टॉस उडवताना सूर्यकुमार यादव हाताची घडी घालून उभा होता. यावेळी त्याने पाकच्या कर्णधाराकडे पूर्णपणे दुर्लक्ष केले. यानंतर खेळलेल्या संपूर्ण सामन्यात भारतीय संघाचाच वरचष्मा दिसून आला. आधी मैदानात आणि सामना संपल्यावर ड्रेसिंग रुममध्ये परतताना भारतीय संघाने आत्मविश्वास व कौशलत्याचा अभाव असलेल्या पाकच्या संघाला त्यांची जागा दाखवून दिली. रागाने लाल झालेला पाकिस्तानी संघ सध्याया अपमानाचा बदला घेण्याचा हरत-हेणे प्रयत्न करतोय, परंतु अद्याप तरी त्याला यश आलेले नाही. कोड ऑफ कंडकटनुसार त्यासामन्याचे सामनाधिकारी अँडी पायक्रॉफ्ट यांनी भारतीय संघ आणि कर्णधार सूर्यकुमार यादव यांना दंड आकारून कारवाई करण्याची गरज होती. परंतु पायक्रॉफ्ट यांनी तसे न केल्याने त्यांच्यावरच कारवाई करावी, अशी मागणी पाकिस्तानी संघाने आंतरराष्ट्रीय क्रिकेट परिषदेकडे (आयसीसी) केली. परंतु ही मागणी कृतज्ञा मध्ये अपापीमीना बोऱ्स कोणा आवे

हे कदाचित पाकचे मठ व्यवस्थापन विसरले असावे. आयसीसी चेअरमन जय शाहा यांनी पाकच्या मागणीला जराही भीक घातली नाही. त्यानंतर पाकिस्तानने थेट स्पर्धेवरच बहिष्कार टाकण्याची धमकी दिली. आशिया चषकाचे आयोजनकर्ते युनायटेड अरब अमिरात असले, तरी ही स्पर्धा यावेळी पाकिस्तानात होणार होती. परंतु भारताने पाकिस्तानात खेळण्यास नकार दिल्याने ही स्पर्धा यूईईत खेळवण्यात येत आहे. याआधी पाकिस्तानने चॅपिण्यन्स ट्रॉफी आयोजित करूनही भारताने प्रत्येक सामने यूईईत खेळत पाकच्या नाकावर टिच्छून ही स्पर्धा जिंकून दाखवली होती. भारताने पाकिस्तानमध्ये सामने खेळावेत यासाठी पाकने खूप विनंत्या अर्ज केले, तेव्हाही त्यांनी बहिष्काराची धमकी दिली होती. परंतु भारताच्या ताठ बाण्यापुढे त्यांची डाळ शिजू शकली नाही. भारत पाकिस्तानात न गेल्यामुळे पाकला प्रचंड नुकसान सहन करावे लागले. या स्पर्धेसाठी पाकिस्तान क्रिकेट बोर्डनि स्टेडियमच्या उभारणीसाठी कोटवधी रुपये खर्च केले होते. हा खर्च या स्पर्धेतून भरून न निघाल्यामुळे सध्या पाक क्रिकेट बोर्डची अवस्था दिवाळखोरीत गेल्यासारखी झालेली आहे. त्यातच स्पर्धा सुरु असताना आशिया चषकातून माघार घेतल्यास मोठ्या दंडलासाम रे जावे लागू शकते. त्यामुळे पाकच्या संघाने यूईईच्या सामन्याआधी बहिष्काराची नौटंकी केली आणि तासाभाराने सामना खेळायला ते मैदानात उतरले.

आयसीसीने आशिया चषकातील उर्तीरित

यांना हटवण्याची पाकिस्तान क्रिकेट बोर्डची मागणी स्पष्ट शब्दात फेटाळून लावली आहे. आशियाई क्रिकेट परिषदेच्या अधिकाऱ्यांना ज्यामध्ये पाकिस्तान क्रिकेट बोर्डच्या संचालकांचाही समावेश होता, त्यांना दोन्ही संघांचे कर्णधार सामन्यानंतर हस्तांदोलन करणार नाहीत याची आधीच कल्पना होती. तरीही, पाक क्रिकेट बोर्डचे प्रमुख मोहसिन नक्की, माजी क्रिकेटपटू रमीझ राजा यांनी या प्रकरणावरून वाद निर्माण केला. परंतु आयसीसीच्या दणक्यानंतर आता पाक बोर्डनि आपला मोर्चा सूर्यकुमार यादवकडे वळवला आहे. सामना झाल्यानंतरच्या पत्रकार परिषदेत हा सामना आम्ही पहलगामच्या हल्ल्यात प्राण गमावलेल्यांना समर्पित करत असल्याचे वर्कव्य सूर्यकुमारने केले होते. या वर्कव्याने पाकच्या बुडाला चांगल्याच मिरच्या झोँबल्या आहेत. त्यामुळे किमान सूर्यकुमारला दंड तरी करा अशा पाकच्या कु कुचाळक्या सुरू आहेत. आम्ही मैदानात स्पोर्टमनश् स्पिरिट दाखवतो, खेळभावनेने मैत्रीचा हात पुढे करतो आणि भारत जाणीवपूर्वक खेळाच्या मैदानात राजकीय विषय आणून वातावरण खराब करत असल्याची रडकथा पाक गात आहे. खरे तर ही फक्त झाँकी आहे, अजून खूप मानहानी व्हायची बाकी आहे. रविवारी सुपर फोर फरीत भारत-पाक पुन्हा आमने-सामने येतील. तेव्हा भारताला मैदानात हरवण्याचा विचार दूरचीच बात, पाकच्या संघाने नवीन अपमान गिळण्याच्या तयारीत रहावे हे नक्की...!!

आयसोसाने आशया चषकातील उव्वोरत
मागाच्यांधन मागाच्याधिकारी अँटी मागकॉप

स्वतःला ज्ञानी समजाणारे महाभाग पक्के अज्ञानी

आपल्या येथे भरपूर शिकलेल्या मुलांना किंवा सुशिक्षित नोकरदारांना ज्ञानी, हुशार, जाणकार व बुद्धिमान प्राणी सम जण्याचा एक गोड व चुकीचा गैरसमज आहे. शिकलेले महाभाग म्हणजे ज्ञानी आणि न शिकलेले महाभाग म्हणजे अज्ञानी. असे आपण तुलनात्मक सहजपणे म्हणतो. शिकलेल्या सुशिक्षित म हाभागांना सगळ्या गोर्टीची परिपूर्ण जाणीव व माहिती असते. त्यांना विविध क्षेत्रातील संपूर्ण नॅलेज व आकलन असते. अधिक शाळा शिकल्यामुळे त्यांच्यावर संस्काराचा प्रभाव अधिक प्रमाणात झालेला असतो. त्यामुळे शिकलेली मुले व नोकरदार महाभाग सुसंस्कारी ज्ञानी, गुणी व बुद्धिमान निपजत असल्याचा गैरसमज आपल्याकडे प्रचलित आहे. पण असे समजणे साप चुकीचे व खोटे आहे. यांच्या तुलनेत जे महाभाग अडाणी, अज्ञानी व कधीच शाळेची पायरी न चढलेली मुले म्हणा किंवा अडाणी युवक म्हणा यांना समाजात, गावात व कुटुंबात कसे वागावे व कसे बोलावे? समाजात व गावात कसे वावरावे? याचे जरासे ही ज्ञान व भान अल्पशिक्षित, अडाणी व अज्ञानी मुलांना व युवकांना नसते, असे आपण समजतो. कारण त्यांनी शाळेत शिक्षण जास्त न शिकल्यामुळे किंवा त्यांच्यावर शालेय संस्काराचा अभाव असल्यामुळे त्यांना समाज सुशिक्षित युवकांच्या तुलनेत कमी समजतो. त्यांना सार्वजनिक ठिकाणी अपमानित करून बोलतो. त्यांची उपहासात्मक चेष्टा करतो. तुला माझ्या इतके काय कळते? तु माझ्या एवढे शिक्षण शिकलास का? माझे शिक्षण खूप झालेले आहे. मी अष्टपौल व्यक्तिमत्व आहे. असे सुशिक्षित युवक अडाणी व अल्पशिक्षित मुलांना मोर्घा ऐटीने ठणकावून सांगतात. आणि हे सुशिक्षित नोकरदार अल्पशिक्षित व अज्ञानी युवकांना कमी समजून त्यांची उपहासात्मक चेष्टा करतात आणि स्वतःला ज्ञानी व हुशार समजतात. परंतु आजकाल जर विचार केला तर सुशिक्षित मुलांपेक्षा व नोकरदारांपेक्षा अल्पशिक्षित व अज्ञानी मुलेच हुशार म्हणायची वेळ आपल्यावर आलेली आहे. कारण सुशिक्षित मुलांना फक्त स्वतःच्या शिक्षणाचा व अर्धवट ज्ञानाचा गर्व चढलेला असतो. पण ते तेवढे ज्ञानी व हुशार कधीच नसतात. हा त्यांचा व लोकांचा त्यांच्याकडे त्यादृष्टीने बघण्याचा व त्यांना तसे समजण्याचा गैरसमज असतो. पण प्रत्यक्षात ते त्याप्रमाणे कधीच वागत नसतात. आणि अल्पशिक्षित व अडाणी मुले किंवा युवक भलेही ज्यादा शिकलेले नसतात परंतु समाजात व गावात कसे वावरावे? घरातील आई-वडिलांना व आजी-आजोबांना किंवा घरातील मृत्युगांना बोलताना कोणावे शाळ तागावेत? आई-वडिलांनी

करण्यात कधीच कमी पडत नाहीत. दुःखी, पीडित, कष्टी व गरजू लोकांना शक्य होईल तेवढी मदत करण्यात ते अग्रेसर असतात. ते नोकरदार भावावर कधीच अवलंबून राहत नाहीत किंवा त्यांना स्वतःहून पैशाची माणणी करत नाहीत. आई-वडिलांची सेवा हीच ईश्वर सेवा समजून ते आई-वडिलांना जिवापाड जपतात, त्यांची मनोभावे सेवा करतात आणि त्यांचे सुख दुःख पाहतात. हल्लीची वस्तुस्थिती अशी आहे की, नोकरदार मुलांपेक्षा शेतकरी व अडाणी मुलांपाशीच आई-वडील आपला शेवटचा श्वास घेत आहेत. आई वडील मेल्यावर नोकरदार मुले एकतर वेळेवर अंत्यविधीला येत नाहीत आणि आले तरीही व्हीआयपी व शाही थाटात येतात. जणू काय एखाद्या मित्राचा जन्मदिवस किंवा जिवलग मित्राचे लग्न आहे. हे आपण सर्वजण पाहत आहोत, याला कोणीच नाकारू शक्त नाही. मी पाहतोय की, शिकतेल्या नोकरदार मुलांपेक्षा अडाणी मुलांनाच व्यवहारिक ज्ञान जास्त असते. कारण त्यांचा संस्काराचा घडा अटोकाठ भरलेला असतात. अडाणी व अज्ञानी मुलांपाशी आई वडील असल्यामुळे त्यांच्यावर दररोज संस्काराचे मंत्र पडत असतात. म्हणून ते वागायला नेक व इमानदार असतात. सामाजिक कार्यात व लग्नकार्यात हिरीरीने भाग घेतात. मग तुम्हीच सांगा मित्रहो, अशिक्षित हुशार का सुशिक्षित हुशार? अशिक्षित मुलांकडे संस्काराचा खिजिना जास्त आहे की, सुशिक्षित मुलांकडे? अशिक्षित मुलांमध्ये माणुसकी व दायित्व जास्त आहे की सुशिक्षित मुलांमध्ये? याचा विचार जर केला तर आपल्याला असे कळून येईल की, हल्ली सुशिक्षित मुलांपेक्षा अशिक्षित मुलेच पक्के ज्ञानी व हुशार असतात. शिक्षण शिकूनही जर मुले आई-वडिलांना बहिण भावांना, मित्र आसेण व नातेवाईकांना ओळखत नसतील किंवा विसरून गेलेली असतील तर मग असे चारित्र्यहीन व संस्कारहीन आणि मानवताहीन शिक्षण काय कामाचे? शेवटी जाता जाता मला सुशिक्षित नोकरदार मुलांना एवढे सांगावे वाटते की, भावांनो आपल्या अज्ञानी, अडाणी अल्पशिक्षित, शेतकरी व कष्टकरी भावांचा वा समाज बांधवांचा आदर्श घेऊन आई-वडिलांची खूप खूप सेवा करा..बहिण भावांना आर्थिक मदत करा..आणि सामाजिक कार्यात स्वतःला झोकून द्या...स्वतःमध्ये असणारी मानवता ढळू न देता अधिक प्रबळ करा आणि सुशिक्षित, ज्ञानी व हुशार शब्दाला लागलेला कलंक पुसून काढा.....

BUDDH BHU�AN CHANDRAKANT KAMBLE

खंडाळी ता. अहमदपूर जिल्हा लातूर , मो.७४९८७१५६६१

पान १ वरुन

दौलत भुतेकर, नारायण जाधव, निवृत्ती लंके, सतीश केळकर, सुनील पवार, वसंत शिंदे, हरिभाऊ गोरे, कपिल भुरेवाल, कृष्णा गायके, गोपाळ मोरे, मुकेश चव्हाण, नामदेव ढाकणे यांच्यासह ग्रामीण मंडळातील कार्यकर्ते व प्रमुख पदाधिकारी उपस्थित होते. या अभियानाचे उत्कृष्ट आयोजन मोतीगळ्हाण चे सरपंच श्री. विजय मोहिते व सखाराम मोहिते, सावळीराम मोहिते, अर्जुन मोहिते, महादेव मोहिते, नारायण मोहिते त्यांच्या मि त्रपरिवाराने केले. त्यांच्या या पुढाकारामुळे गावात सामाजिक बांधिलकी जात याका गणसंघीमित्या पाप पहला

बाधलका जपत उपक्रम यशस्वारत्या पार पडला.
प्रगतीची दालने ...
रूपांतर करून चांगले व्यवस्थापन. आगामी दहा वर्षात सरपंचकी, देशमुखी, पाटीलकी या पारंपरिक संकल्पना कालबाबू ठरणार आहेत. समाजाने टिकून राहण्यासाठी व पुढे जाण्यासाठी गुणवत्ता, पैसा, सुख-समृद्धी आणि आरोग्य या मूल्यांचा स्वीकार करावा लागेल. मराठा समाजाने जातीवादी चौकट सोहऱ्या सर्वसमावेशक दृष्टी स्वीकारली, तरच खरी प्रगती साध्य होईल. समाजातील तरुणांनी उद्योजकतेकडे वळून आनुप्रिणि होणो वेज कालाने घरे आवान आवै.

आत्मानभर हण हच काळाच खर आव्हान आह.
या शिविरात मनोगत व्यक्त करताना जालना जिल्हाध्यक्ष अरविंद देशमुख म्हणाले की, कर्ज घेण्याबाबत समाजामध्ये अनेक गैरसमज आहेत. योग्य साक्षरता नसल्याने अनेक व्यवसाय थकबाकीत जातात. या प्रशिक्षणातून मिळालेली मार्गदर्शनाची दिशा नक्कीच समाजातील युवकांना उद्योजकतेकडे वळवेल. मराठा समाज आर्थिकदृष्ट्या सबळ व्हावा यासाठी अशा

शिबिरांची नितांत गरज आहे, असे ते म्हणाले. उपस्थितांना अशा सत्रांचे नियमित आयोजन व्हावे अशी अपेक्षा व्यक्त केली जाईल.

शारदीय नवरात्र ...

करण्यासाठी नऊ दिवस कडक उपवास ठेवतात. हा उपवास काहीजण फक्त फळे खाऊन करतात तर काहीजण केवळ पाण्यावर ब्रत करतात. याकाळात अनेकजण चामळ्याच्या वस्तू धारण करत नाहीत. तर नऊ दिवस ब्रत करणारे भक्त यावेळी घप्पल घालत नाहीत. काहीजण गादीवर झोपत नाहीत. नवमी झाल्यानंतर दशमीला म्हणजेच दसन्याच्या दिवशी देवीची पूजा करून घट विसर्जित केल्यानंतर हे ब्रत सोडतात. ज्या भक्तांना नऊ दिवसांचे ब्रत जमत नाही ते भाविक प्रथम दिवशी व अष्टमी नवमीचे ब्रत करतात. नवरात्र उत्सवासाठी बाजारपेठेत पारंपरिक वस्त्र, दागिने, पुजेच्या सामग्रीसह फुलांची मोठी खरेदी होत आहे. शहरात सुरु असलेल्या नवरात्र महोत्सवानिमित्त पोलीस प्रशासनाने सुरक्षेची काटेकोर व्यवस्था केली असून नागरिकांना शांतता व सुरक्षिततेत सण साजरा करण्याचे आवाहन केले आहे. नवरात्रोत्सवामुळे सर्वत्र आनंदोत्सवाचे नातातग्या प्रसरले आहे.

वातावरण पसरल आहे.
शारदीय नवरात्र महोत्सवामुळे शहरासह ग्रामीण भागात भक्तिभाव, सांस्कृतिक उपक्रम आणि आनंदोत्सवाचे वातावरण पसरले असून, देवीच्या जयघोषात प्रत्येक ठिकाणी उत्साह आणि श्रद्धेची लहर अनुभवायला मिळत असत्याची प्रतिक्रिया शिवसेना (उद्घव ठाकरे)चे तालुकाप्रमुख प्रदीप बोराडे यांनी दिली आहे.

वाचकांचे मनोगत

वैद्यकीय शास्त्रातील गुणवत्तेत

ढवळाढवळ नको?

वैद्यकीय शास्रातील अळोपैथीवर रुग्णालयातील सेवा अतिम हत्त्वाच्या गणल्या आहेत. एम.बी.बी.एस., एम.डी.वैद्यकीय शिक्षण घेतलेल्या डॉक्टरांचे अनन्य महत्त्व आहे. रुग्णांचा यांच्या गुणवत्तापूर्ण शिक्षणावर विश्वास आहे. म्हणूनच लोक उच्च शिक्षण घेतलेल्या डॉक्टरकडे उपचार घेतात. होमि ओपैथिचे प्रशिक्षक घेतलेल्या डॉक्टरांना रुग्णांवर अळोपैथीचे उपचार करता येतील या निर्णयाने वैद्यकीय क्षेत्रात खळबळ उडाली आहे. वडाची साल पिंपळाला लावण्याचा प्रकार आहे. अळोपैथीचे प्रशिक्षण घेतलेल्या आणि घेणार्या डॉक्टरांनी त्या निर्णया विरुद्ध बंड पुकारले आहे. आयुर्वेदाचं शिक्षण घेतलेल्या डॉक्टरांनाबाबतही पूर्वी प्रश्न निर्माण झाला होता. पण त्यांच्या अभ्यासक्रमात अळोपैथीचा काही भाग असतोच असा युक्तिवाद झाल्याने प्रश्न मिटला. आता, होमि ओपैथीच्या डॉक्टरांनाही औषधाशास्त्राचा एक अभ्यासक्रम पूर्ण केल्यानंतर अळोपैथीचे औषधोपचार करण्याची परवानगी दिली जाणार आहे. सरकारने आधीच्या वैद्यकीय शास्रातील पद्धती बदलू नयेत. व्यक्तिसापेक्ष निर्णय बदलू नयेत. रुग्णांच्या विश्वासार्हता आहेत तशाच अबाधित ठेवाव्यात. अळोपैथीवर माझा पूर्ण विश्वास आहे. कारण आजारातून लवकर बरा होण्याचा मार्ग आहे.

महादेव गोळवसकर, कुर्ला मुंबई, ९८६९४७६२०९
mahadeogolvaskargmail.com

जालना येथे सुरु असलेल्या धनगर समाजाच्या उपोषण स्थळी अऱ्ड. गुणरत्न सदावर्ते यांनी भेट दिली यावेळी विविध भागातून उपोषण करते दीपक बोन्हाडे यांना पाठिंबा देण्यासाठी आलेला जनसमुदाय छायाचित्रात (छायाचित्र अनिल व्यवहारे)

प्राथमिक आरोग्य केंद्र पीर पिंपळगाव येथे सेवा पंथरवड्यांतर्गत स्वस्थ नारी सशक्त परिवार

बीड | प्रतिनिधी - महाराष्ट्र शासनाच्या आरोग्य विभागाच्या उपक्रमांतर्गत प्राथमिक आरोग्य केंद्र पिंपळगाव या ठिकाणी आरोग्य शिविर आयोजित करण्यात आले होते. यामध्ये गरोदर माहिला स्तनदा माहिला बालक वयोवृद्ध महिला यांची आरोग्य विषयक तपासण्या करून यामध्ये तज्ज्ञ डॉक्टरांकडून शिविरामध्ये तपासणी व उपचार करण्यात आले. यामध्ये हायपर टेक्निन डायबेटीस कॅसर तपासणी पंतप्रधान आयुष्मान भारत येजना अंतर्गत जन आरोग्य कार्ड काढणे आभा कार्ड काढणे क्षयरोग यशस्वी करण्यात आले.

‘पायखुटी’ काढंबरीत ग्रामीण जीवनाचे यथार्थ दर्शन - डॉ प्रमोद कुमावत

विशाल देशमुख टेलर्पॉर्टी - ग्रामीण कथा लेखक तथा काढंबरीकार छंबुराव भांडवलकर यांच्या लिखाणातून ग्रामीण शेतकरी, कष्टकरी, पीडित समाजाचे यथार्थ दर्शन होते किंवद्युना ग्रामीण जनजीवन हाच भांडवलकरांच्या लिखाणाचा केंद्रविदू आहे असे प्रतिपादन जिल्हा शिक्षण व प्रशिक्षण संस्थेचे वरिष्ठ अधिकाऱ्यांनी दर्शन होते. ग्रामीण भागातील शेतकरी, कष्टकरी, कामगार, पीडित समाज हा भांडवलकरांच्या लिखाणाचा केंद्रविदू आहे. शेतकर्यांच्या व्याधा, सततची नापिकी, वाट्याला येणारा ओला व कोरडा दुष्काळ, ग्रामीण समाजकारण, राजकारण हे व इतर अनेक विषय भांडवलकरांनी आपल्या लिखाणातून लिलया हाताळते आहेत. बालपणापासून ग्रामीण जीवनाशी जोडलेली

त्यांची नाळ निवृतीनंतरही कुठल्याही परिस्थितीतीत कायम आहे हे विशेष. त्यांनी लिहिलेली पायखुटी ही काढंबरी ग्रामीण जीवनाचे यथार्थ चित्रण घडविते. एखाद्या कामात आयास माणसाने खचून जाऊ नये. निराश मनात आणू नये. नकारातमक विचार काढंबरीत उत्साहवर्धक आहे. काढंबरी उत्साहवर्धक आहे. सकारातमक रपेशच्या जीवनात आता पुढे काय होईल याची उक्कंठा क्षणाक्षणाता वाढत जाते. एकंदरीत अतिशय मार्मिक प्रश्न सुट नाहीत. त्यामुळे असे लिखाण या काढंबरीत दिसते. यावेळी निवृत्त प्राचार्य डॉ. दिरो, रावसाहेब ढवळे, तीर, बसवराज कोरे यांनीही आले मनोगत व्यते केले. प्रास्ताविक रमेश आदाव यांनी केले. कार्यक्रमाचे सूक्ष्मसंचालन लंका सोनवणे यांनी केले तर प्रा. आशिष गारकर यांनी आभार मानले. कार्यक्रमात साहित्य पेनी मंडळी, आविकार साहित्य मंडळाचे सदस्य मोठ्या संख्येने उपस्थित होते.

द्यापस्त्यांना रेमेडी

<http://exclusivemaharashtra.com/>

Exclusive महाराष्ट्र <https://www.lokadhikarlive.com/>

लोकाधिकार <https://arjunastrा.인/>

अजुनास्त्रा <https://arjunastrा.인/>

वृत्तपत्रे (दैनिक, साप्ताहिक) पेज सेटींग

वेब पोर्टल, युट्युब चॅनल

वृत्तपत्रांचे वार्षिक विवरण

नविन शिर्षक (वृत्तपत्र) नोंदणी ऑनलाईन अर्ज

वृत्तपत्रांशी निगडीत खर्च प्रश्नांचे अल्पदरात उपाय

वृत्तपत्र, वेब पोर्टल नोंदणी संदर्भात संपूर्ण मार्गदर्शन

अधिस्विकृती पत्रिकेसंदर्भात संपूर्ण मार्गदर्शन

वृत्तपत्र शासनमान्य यादीत समाविष्ट करण्यासाठी मार्गदर्शन

9975387225

8390098886